

De uitgave dezer Courant geschiedt driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f. 1.50, en franco per post f. 2.50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbedendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f. 1.20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

DUITSCHLAND.

KOPPENHAGEN, den 29. Januarij. Na de veroordeeling van professor Lehmann volgen nu slag op slag intelligenzen der oppositie-bladen. Bij die van den *Fæderlandet* en *Corsoar* is nu ook die van den *Vryzinnige* gekomen, en de *Kjøbenhavnspost* verwoerd zich zeer, dat hij nog niet aan de beurt is. De regering had verwacht, dat er in den avond van den 22. wederom onrustige woelingen zouden voorvallen; men had dus, buiten de gewone voorzorgen, dien avond zelfs kanonnen met schroot geladen, in gereedheid gebracht. Eene afkondiging der politie, waarbij de burgers tot rust werden aangemaand, en vooral het gure weder maakten gelukkig het geschut overbodig. Het eerste kanon- of gewerschoot kon ligtelijk een alarmschot worden, en onbetekende gevolgen na zich slepen; want de gisting der gemoederen is zeer groot. De regering gaat veel veiliger, zoo laag zij de onrustige massa's door de stokken der politie en de sabels der huzaren in orde kan houden; want daaraan is men hier nu eenmaal gewoon.

Bijzondere berichten uit Stockholm van den 25. Januarij maken melding van een hevigen brand, waardoor op den 22. de groote, sedert vijf jaren aldaar opgerigte katoenspinnerij der heeren *Bergman* en *Dohnstedi*, geheel in de asch gelegd was. Bij het instorten der muren van een der gebouwen waren een aantal personen onder het puin bedolven, waarvan vele gewond en vijf of zes omgekomen zijn. Een der werklieden, die in de fabriek woonde, heeft drie zijner kinderen, een waarvan door onvoorzichtigheid den brand veroorzaakt had, door de vlammen verloren. De schade wordt op ruim 200,000 riksdalers begroot; en onstreeks 200 werklieden zijn daardoor vooreerst van hun bestaan beroofd. Z. K. H. de Kroonprins was twaalf uren achtereen volgende op de plaats van den brand, die 30 uren had aangehouden tegenwoordig geweest.

Men meldt uit Weimar, den 30. Jan. Wij vernemen uit goede bronnen, dat de toelage van 18,000 daalders, welke de standen vrijwillig aan den erfgrootertog, bij zijne aanstaande huwelijksverbintenis met de Nederlandsche Prinses, hadden toegestaan, door zijne ouders en hem is afgewezen, onder bijvoeging dat men deze som tot de noodzakelijkste landsbehoeften mogt aanwenden.

Uit Berlijn wordt geschreven, dat reeds het plan moet zijn gevormd, om onderscheiden steden in de Oostelijke provincien van Pruisen tot vestingen te veranderen. Onder anderen zal ook Konigsbergen daartoe bestemd zijn.

ENGELAND.

LONDEN, den 4. Februarij. Het eerste geschenk, hetwelk onze jongen Prins van *Waltis*, aangeboden en door zijne doorluchtige moeder de Koningin in zijnen naam voor hem is aangenomen geworden, bestaat in een ledikant en eenen armstoel, die vroeger toebehoord hebben aan den beraden Kardinaal van *Wolsey*, den eersten minister van *Hendrik VIII*, die, zoo men weet, de gewoonte had leeds te zeggen: *Ik en myn meester wy begrepen enz.* Het is zekere heer *Thompson*, een goeied edelman in den omkreis van *Hamstead*, die eigenaar was van deze oude meubelen, en dezelve thans aan zijnen toekomstigen Koning heeft geschonken. Voor het ledikant alleen was hem nog 500 p.s. geboden geworden, maar had hij geweigerd hetzelfde te verkoopen; hetzelve is in den ouderen stijl getimmerd, met kunstig gewerkt ebbenhout, met paarlemoer, waarmede hetzelve uitgemond is; de waarde van het geschenk wordt nog vergroot door een verder daarbij behorend meublement van toilet-tafels, kabinetten, sofa's en ottomans, al denzelfden tijd.

De Amerikaansche dagbladen spraken van een proces van de heer *Sibley*, als advocaat van eenen beschuldigde, die naden negen uren zonder tusschenpauze gesproken heeft, en dat zijne stem na den sloop van het pleiten, nog even helder en welluidend was als bij het begin. De Amerikaansche dagbladen vragen met een regtvaardig gevoel van loofmoed of er zulke sterke advokaten in Europa zijn!

FRANKRIJK.

PARIS, den 5. Febr. Ten gevolge van een besluit der gubik, volgens hetwelk een drukker ook kan schuldig worden, als een schrijver een oproerig artikel plaatst, welk elkt zeer vereerd voor de drukkers is, dewijl zij daarop de beoordeelaars of censoren der schrijvers zijn gewoond, is alhier een oorlog tusschen schrijvers en drukkers

uitgebroken, welke oorlog door de regbank zal moeten beslist worden. Het dagblad *la Quotidienne* verscheen heden morgen met een geheele witte kolom op de eerste page. De diende drukker deze kolom of het artikel van die kolom had afgekeurd en weggelaten. De schrijver zal deze weigering van den drukker door de regbank laten beoordeelen, daar het onverdragelijk is, dat soms hooggeleerde heeren door eenvoudige boekdrukkers mogen worden beoordeeld. Hetzelfde heeft heden plaats in het dagblad *l'Atelier*, hetwelk ook met een witte kolom is verschenen, uit hoofde van de weigering van den drukker.

Tusschen kan men het den drukkers niet kwalijk nemen, dat zij voorzigtiger worden, en zich niet door schrijvers laten misleiden, als men ziet, dat de dagbladen in Frankrijk dagelijks vervolgd worden. Zie hier de veroordeelingen in de maand Januarij:

17. Jan., veroordeeling van *la Gazette de France* tot een jaar gevangenis en 4000 fr. boete.

25. Jan., *Charivari* tot twee jaren gevangenis en 4000 fr. boete.

15. Jan., de heer *Lange*, drukker van dat dagblad, tot 6 maanden gevangenis en 2000 fr. boete.

18. Jan., de *Sicde* tot een maand gevangenis en 10,000 fr. boete.

31. Jan., de *Mode* tot 2 jaren gevangenis en 6000 fr. boete.

31. Jan., de heer *E. Proux*, drukker van dat dagblad, tot 3 maanden gevangenis en 2000 fr. boete. In deze maand ontvangt de Staat dus van boete 28,000 fr. behalve de opcenten en kosten, dus 33,800 fr.

— *Le Bonbonnaie* is ook heden met witte kolommen verschenen.

— De schrijver van *la Mode*, de heer *Walsh*, heeft zijn drukker, den heer *Proux*, voor de regbank geroepen, om dat deze weigert zijne artikelen te drukken. Deze zaak zal den 9. dezer dienen.

— *La Revue du Comtat*, een weekblad te Carpentras, is den 30. Jan. ook met 2 kolommen wit verschenen, om dat de drukker een artikel *Le christ et la democratie* niet wilde plaatsen, vermits de regbank hem volgens het nieuw systeem zoude kunnen straffen en hij voor een ander niet wil gestraft worden.

Men vraagt nieuwe versterkingen in Algiers, waaruit blijkt, dat de gunstige berichten als of de meeste stammen zich hebben onderworpen en de Emir gevugt is, overdreven zijn. Men heeft 60,000 man, doch de garnizoenen moeten hieraf, zoodat er slechts 40,000 man beschikbaar zijn. Men vraagt 10,000 man versterking.

De koninklijke bibliotheek, die onder koning *Jan* slechts 9 of 10 boekdeelen telde, bezat er 910 onder *Karel den vijfden*, toen zij in eenen toren van de Louvre geplaatst was. Die bibliotheek had onder *Frans den eersten* 1890 boekdeelen en 15,746 onder *Lodewyk den derden*. *Lodewyk de veertiende* bracht haar tot 50,000. Voor het jaar 1789 werd het getal der in die verzameling aanwezige gedrukte boeken reeds op 200,000 begroot. Tegenwoordig bedraagt het er 400,000. Zij bezit daarenboven 80,000 handschriften, even zoo vele gedenkpenningen en in het kabinet der kunstplaten bijna 500,000 stukken van de hoogste waarde voor kunst en geschiedenis. De bibliotheek groeit jaarlijks door elkander nagenoeg met 9000 boekdeelen aan; ook begint de plaats voor de aanhoudend haar toestroomende werken reeds te ontkennen. Reeds lang wordt er gelijk men weet, aan gedacht om haar te verplaatsen; trouwens de gebouwen in de straat *Richelieu* beginnen te stortten. Men heeft twee plans tot dergelijver optiel ontworpen; van welke het een achtien hot andere veertien miljoenen zou hebben moeten kosten. Ook zijn er vele ontwerpen gevormd, om de bibliotheek elders te plaatsen.

De ware sneeuw, welke in het later gedeelte van dezen winter gevallen is, begint in onze streken reeds opgeluikt te veroorzaken. Op eene plaats is een huis, met vader, moeder, twee kinderen en eene meid, onder eene sneeuwwal verpletterd. Op eene andere, aan de *Pyrénées*, is een geheel gehucht deels weggesleept, deels oversleept.

BELGIE.

BRUSSEL, den 6. Februarij. Eene vreeselijke gebeurtenis, gisteren middag ten één ure voorgevallen, heeft geheel Brussel met ontzetting vervuld. De minister van oorlog, generaal *Buzen*, heeft zich, door een pistoolschot, van het leven beroofd. Men weet zulks aan goede andere doorkant toe te schrijven, dan aan te ver gedreven gevoeligheid over persoonlijke aantijgingen, voor eenige dagen in het radicale dagblad *la Patriote Belge* opgenomen, en ook bij het leger verspreid, onder anderen strekkende om

te doen gelooven dat de generaal geen Belg van geboorte was, in 1830 uit de geboorteland van het Fransche lozer zou gedeserveerd zijn en de orde van het Legioen van Eer niet wettig bezat. Den vorigen dag had hij, op verzoek van een aantal leden der Kamer van Representanten, nadere openbare inlichtingen dienaangaande beloofd. Na gisteren morgen met zijnen secretaris gearbeid en zich daarna in zijn kabinet met schrijven bezig gehouden te hebben, gaf hij aan een deurwaarder een brief over, met last dien aan zijnen adjudant te brengen, die hem echter niet voor ten half twee ure openen mocht. Daarna begaf hij zich in zijn tuin en volvoerde de zijngewekende daad.

— Al de dagbladen zonder onderscheid houden zich bezig met den ongelukkigen zelfmoord van den generaal *Buzen*. De drukkers, die achtling voor zich zelve heeft, kent geen woorden, krachtig genoeg om het schandelijk gedrag der lasteraars, die den ouden krijgsman tot zelfmoord gedreven hebben, te schandmerken.

— Den 9. Febr. De begrafenis van den ongelukkigen generaal *Buzen* heeft heden ochtend tot 5 ure, zonder enige praal of geestelijke plegtigheid op het kerkhof van St. Jozef, ten Noode, plaats gehad. Een artikel van het militaire Cede-Penal schijnt het bewijzen van eer aan zelfmoordenaars te ontzeggen. Overigens had de generaal-minister in den aan zijnen adjudant geschreven brief verzocht alle vertoon van begrafenis-luister na te laten.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 6. Februarij. Z. M. de Koning van Pruisen is heden middag ten vier ure in deze residentie aangekomen, en heeft Hoogstdezelfs intrek bij Zr. Ms. Zwager, Z. K. H. prins *Frederik* der Nederlanden, genomen. Gisteren was Zijne Exc. de Staatsraad Gouverneur van Zuid-Holland naar *Willemsdorp* vertrokken, om Z. M. op de grenzen dezer provincie te ontvangen. Bij Zr. Ms. komst aan het paleis van den Prins sneeld H. K. H. prinses *Frederik* den Koning te gemoet. Hartelijk en aandoenlijk was die ontmoeting. Weldra hebben HH. MM. de Koning en Koningin, HH. KK. HH. de Prins en Prinses van Oranje, prinses *Sophia* en de prins *Alexander* en *Hendrik*, bezoeken bij Z. M. den Koning van Pruisen afgelegd. Ook onderscheiden leden van het Corps Diplomatiek er hooge staatspersonen maakten onmiddellijk bij Hoogstdezelfs hune opwachting. Aan het paleis van Z. K. H. prins *Frederik* werd diner gehouden. Men verzekert, dat Z. M. de Koning slechts korten tijd alhier verblijven zal.

Toen onze geëerbiedigde Koning zich, na de aankomst des Konings van Pruisen, naar Hoogstdezelfs begaf, droeg Z. M. Pruisische uniform.

ROTTERDAM, den 7. Februarij. Zaterdag avond tegen 6 ure kwam Z. M. de Koning van Pruisen langs den spoorweg te Antwerpen aan, en zette na zeer kort oponthoud de reis naar Breda voort, waar Hoogstdezelfs den nacht heeft doorgebracht.

Ingevolge ontvangen bevelen moest Z. Ms. stoomjagt de *Leeuw*, benevens de koninklijke sloep, zich gisteren vroegtijdig aan het Katendrechtse veer, tegenover Rotterdam, bevinden, om den Koning de Maas over te voeren. Doch het menigvuldig drijfs en daarvoor verstoep geraken der aanvoerbuisen, noodzaakte het stoomjagt, gesleept wordende door de stoomboot *Zuid-Holland*, naar 's Rijks werf terug te keeren, terwijl de kapitein ter zee *Ver-Huill*, directeur der marine van de Maas, met den kapitein ter zee van *Frank*, equipagemeester, den onderquipagemeester, luitenant ter zee 1e klasse *Lehman* de *Lensfeldt*, en den luitenant kolonel *Bezier*, commandant van het corps mariniers, met diens adjudant, kapitein *Nabal*, zich naar het Katendrechtse veer begaven, alwaar de Pruisische consul, de heer *Carp*, zich bereids bevond.

Tegen half drie ure kwam Z. M. de Koning van Pruisen aldaar aan, en werd, in Hoogstdezelfs rijtuig zittende, in eene veerboot ingescheept, die vervolgens door de stoomboot *Zuid-Holland*, van welke de koninklijk Pruisische vlag en standaard woe, in zeer korten tijd door de ijsschoten heen werd overgesleept. Aan het Pontveer aangekomen, werd Z. M. gecompimenteerd door Hoogstdezelfs gezant te 's Gravenhage, graaf van *Wylich* en *Lottum*, en door den ed. achb. heer Burgemeester dezer stad, terwijl het corps mariniers, aldaar onder de wapenen geschaard, Z. M. met militaire eerbewijzingen ontving.

Nadat de Koning, op eene uiterst minzame wijze, Hoogstdezelfs tevredenheid, wegens de genomen maatregelen tot den overtocht van de rivier, betuigd had, zette Z. M. onmiddellijk de reis naar 's Gravenhage voort. Het schoone winterweer had eene groote menigte naar buiten gelokt, velen waarvan het genoeg hadden den Doorluch-

tigen Vreemdeling bij zijne aankomst en vertrek te aanschouwen.

Bij deze bijzonderheden kan nog gevoegd worden, dat Z. M. in weerwil eener gevatte verkondiging, in de poort het rijtuig verliet, en zich met allen welke de eer hadden hem te omringen op het welwillend onderhield.

Volgens de Keulse dagbladen wil men daar in het zekere onderrigt zijn, dat de Koning den 9. te Aken en den volgenden dag te Keulen ontvangen zal worden.

Men verzekert dat, na een bezoek waarmede Zijne Excellentie de Minister van Binnenlandsche Zaken onlangs deze stad heeft verveerd, en eene dien ten gevolge bij het Stedelijk Bestuur ontvangen missive, het eiland Fijnuord met kanalen te doorsnijden, die aan een zeer groot aantal zeeschepen ruime ligplaatsen zouden opleveren, en tevens om eene meerdere communicatie tusschen de stad en dat eiland, door middel van stoombooten, daar te stellen, een onderwerp van ernstige overweging bij de Stedelijke Regering uitmaakt, en dat eene commissie uit likar mid-den benoemd is, om dienaangaande van consideratie en advies te dienen. Met de meeste belangstelling wordt, bijaldien zulks zich bevestigt, de uitslag der beraadslagingen over een onderwerp, voor Rotterdam van zoo groot en algemeen belang, te gemoet gezien.

DELFT, den 7. Januarij. Maandag avond den 31. Januarij had nabij de Oostpoort te Delft, het volgende ongeluk plaats. Een meisje, omtrent 20 jaren oud, Naafje van Oosten genaamd, een emmer water uit de graacht wil-lende scheppen, schiet voorover in dezelve; eene daarbij zijnde vrouw, grijpt haar bij den voet, doch had geen kracht genoeg, uit hoofde van den trek van het water, haar vast te houden, waardoor zij onder het ijs raakte. Vergeefs zijn alle pogingen tot redding geweest, en eerst Donderdag jl. heeft men de drenkelinge opgehaald. De vader van het ongelukkige meisje ligt reeds sedert eenigen tijd in het gasthuis ziek, en de moeder is ook, na het gebeurde, in eenen bedroevenden toestand derwaarts gebracht.

Men meldt uit Looz-Op-Zand, den 2. Februarij. Men heeft het verlies te betreuren van 2 jonge lieden, genaamd Gerardus van Belsen, oud 14 jaren, zoon eener weduwe, en Adriaan de Bruij, oud 15 jaren. laatstgemelde onder Waalwijk woonachtig. A. van Bruij, die, even als zijn makker, op schaatsen reed, was door het ijs gevallen, en van Belsen, hem een stokje willende toereiken, is toen mede onder het ijs geschoten, en beiden zijn verdronken.

Men meldt uit St. Michiels Gastel 4. Februarij. Heden had hier een droevig ongeluk plaats. Op den huize kleine Ruwenberg, waar het etablissement der zijdelste onder directie van den heer Beraal, gevestigd is, ontstond een brand, welke, na de korte oogenblikken, men dien ontdekt had, zoo spoedig toernam, dat er aan geene redding te denken viel: genoegzaam alle meubilaire goederen, met al wat tot het etablissement behoort is een prooi der vlammen geworden. Door de spoedig aangebrachte en doelmatig aangewende hulp, zijn de aangrenzende nevenhuizingen behouden gebleven, men verneemt dat alles geassureerd was.

VLISSINGEN, den 4. Februarij. De Engelsche brik Tels, kapt. E. Brown, van Odessa naar Antwerpen, geladen met tarwe en wol, verkeerde, door de jongste stormen belopen, aan de kust van Portugal, in zinkenden toestand; een schip in het gezigst krigende, herleefde de hoop op redding. Kapt. Brown deed een kanonschot op de Noordsche brik Ostar, kapt. Jansen, van Antwerpen naar St. Ubes, hield op den hulpbehoevenden bodem aan. Kapt. Brown verzocht hem dringend om hulp, om de eene of andere haven te bereiken, hij beloofde die, doch liet de ongelukken na weinige oogenblikken, aan hun schrikkelijk lot over, en alle menscheitheid, en den heiligen plicht, vooral voor den zeevarende, om hulp te bieden, waar het mogelijk is, vergetende, zeide hij door, zonder zich om het lot van de Engelsche brik te bekommeren; na vier uren genoegzaam in wanhoop te hebben doorgeworfeld, kregen zij andermaal een schip in het gezigst, hetwelk bleek te zijn, de Oostenrijksche brik Amalie, kapt. Verovich, van Odessa naar Antwerpen; deze soelde dadelijk ter hunner hulp, verlenende hun allen mogelijken bijstand, bleef den geheelen nacht hen op zijde, en toen alle uitzigt tot redding van het schip onmogelijk bleek te zijn, ging de geheele equipage van de Engelsche brik op de Oostenrijksche over, welke eerste, na het verlaten der bemanning, dadelijk zonk. Kapt. Verovich, wiens menscheit en edelmoedig gedrag, door de geredde schipbreukelingen zeer werd geroemd, heeft hen allen behouden in Vlissingen binnengebracht.

Verdient het onmenscheijk gedrag van kapt. Jansen in deze de regmatige afkeuring van ieder weldenkende; niet minder behoort de prijszwaardige ijver en liefderijke behandeling door kapt. Verovich aan de equipage van de Engelsche brik Tels, zoo belangeloos en edelmoedig betoond, openbare hulde, en de dankbaarheid der geredden, die door hem met de liefderijkste zorg zijn behandeld. (H. B.)

MENGELINGEN.

Rweop- en Wraakzucht van een Derviche.

(Getrokken uit de Gazette des Tribunaux van 7 Jan. 1842.)

De in het pachalik van Erzerum, in Turksch Azia, gelegen stad Ahaltchiz, was bij het in 1835 tusschen Rusland en Turkije gesloten verdrag van lastatgemeld aan eerstgemeld rijk overgegaan.

De voormalige Turksche gouverneur door Rusland krijgsgevangen gemaakt, was in de gevangenis van Anapa verwezen; maar zijn zestienjarige zoon Senn-bey, bleef

bij het overgaan der stad zijne woonplaats in dezelfde gevestigd houden. Was gehechteld aan zijn geboortegrond, of zucht tot wraak tegen de overheerschers van de stad, zijner vaderen, de drijfveer van dit gedrag? Ziedaar eens vraag, die eerst later hare oplossing moest bekomen.

Aanvankelijk gaf hij niet dan blijken van openlijken haat tegen de overheerschers, en dat hij bovendien geworden was, hetgene men in die streken noemt een draaijende Derviche, eene soort van Muzelmanische geestelike, die zijne gebeden al draaijende op zijne hielen en met de armen kruislings om hegg, en de oogen ten hemel geslagen, tot het Oppervogel rikt; was hij een voorwerp van liefde en van eerbied geworden voor al de oude Muzelmannen, die zich met ontzag voor hem ter neder bogen, zoo dijkwerf bij met zijnen witten kamsvellen kap en kraag, de dragt der draaijende Derviches, in de straten van Ahaltchiz verscheen.

Maar tegen het einde van 1840 zag men hem, tot groote verwondring van allen, eensklaps van handelswijze veranderen, omgang met Ruschen zoeken en zich vooral trachten in te dringen in de vriendschap van derzelver Generaal Krausz, een man van grooten naam en bijzonderen moed, dien hij steeds als den goetwilligsten van al de gaoers (ongelooften) had beschouwd, en over wien hij zich dikwerf had uitgelaten, dat, warende Generaal er niet, het den Muzelmannen niet moeijelijk zoude vallen de Ruschen te verjagen, en het grondgebied onder de heerschappij des Sultans terug te brengen.

De Russische staatkunde medebrengende te trachten de geestelike in de nieuw ingelijfde provincien zoo veel mogelijk te winnen, zoo beantwoordde de Generaal Krausz de vriendschapsaanroeken van den Derviche ook van zijnen kant op de minzaamste wijze, en weldra was het eene vast geuwoonte dat de Generaal niet in de stad verscheen of Senn kwam hem zijne opwachting maken.

De Generaal hield meestal zijn verblijf in zijn hoofd-kwartier, maar kwam toch dikwijls in de stad en naauwe betrekkingen aangeknoopt hebbende met een jong vrouwtje van eenen Armenischen jood, met name Esra-Kasja-Onlom, zoo was het bij deze dat hij zijnen inbrek nam, zoo dikwijls hij te Ahaltchiz kwam en daar ten huize was het dan ook dat Senn hem kwam bezoeken. Dit werd spoedig onder het volk bekend en de Derviche, die tot dus verre door de zijnen voor eene heilige gehouden was, verviel in den algemeene haat, men schold hem voor een verspieler, een huurling van de Ruschen, een huichelaar, die onder den schijn der godsvrucht, zijn land en zijn geloof aan den vreemdeling verkocht. Zij, die tot dus verre het trotsch op zijnen omgang waren geweest, waren thans de zorgvuldigsten om hem te schuwen, en de algemeene kreet verhoef zich zoo tegen hem, dat de man zich weldra genoodzaakt zag, hem den toegang tot de moffke te ontzeggen. Senn liet zich niet de minste klagt, niet het minst verwijt ontvallen, het eenige wat men aan hem bespoude was, dat hij meer peinzend werd, maar overigens ging hij voort met zijne gewone wijze van leven.

Tegen het begin van de maand September verspreide zich te Ahaltchiz het gerucht, dat men den generaal eerstdaags in de stad te wachten had en dat hem, ter gelegenheid, dat hem het groptkruis van de orde van St. Anna, door den Keizer was toegevoerd, een schitterend feest gegeven zou worden. Het antwoord van Senn-beij aan de Russische officieren, die hem die ijding mededeelden was: »Ook ik verlang het mijne bij te dragen, tot het feest, hetwelk men den Generaal gevee zal; hij is mijn weldoener, mijn beschutende palmboom, de hoester zal ook zijn bloempje bieden.»

Nu koopt hij een uitmuntend Circassisch paard, neemt afscheid van zijne vrouw en kinderen, steekt eene goede som gelds bij zich en begeeft zich geheel onverzeld naar Ouel-Kasar, de stapelplaats, in die streken, van al de rijke koopwaren van Mokka, Antiochie, Aleppo en Kairo. Op het oogenblik, dat hij afscheid nam van zijne vrouw, hoorde men, dat hij herhaalde malen tot haar zeide: »Ik ga geschenken koopen maar zij zijn noch voor u, noch voor iemand van de mijnen.»

Den 15. September, den dag bestemd tot de plechtige ontvangst van den Generaal Krausz, zag men Senn-beij, des morgens de groote markt van Ahaltchiz oprijden. Het zweet en de schuim waarmede zijn paard overdekt was getuigen van den spoed, met welken de togt volbragt was. Zonder aan zijn eigen huis af te stappen, begaf hij zich regstreeks naar dat van het weuwte Esra, waar de Generaal eenige oogenblikken te voren was aankomen, Senn als naar gewoonte binnen tredende, zonder zich te laten aandienen, begaf zich terstond in het vortrek waar het gezelschap bijeen was en een groot pak, hetwelk hij onder den arm droeg, op eenen daar staanden guerdon neder werpende, riep hij: »Magtig Generaal, ik breng u de rijkste en fijnste stoffen van Indie, verwaardig u dezelve ten geschenke aan te nemen en uw gevoel zal de uitzicht van de heerlijke stoffen niet laten vergeten.»

Het weuwte en de haar omgevende vrouwen, manken zich intusschen, zoodra Senn, het toegelaten had, meesteressen van het geheimvolle pak, en de omgaten losgemaakt hebbende, bezagen zij de kostbare cachemiren met de grootste nieuwsgierigheid en om dezelve des te beter te bewonderen wikkelden zij dezelve in allerlei plooiën om zich heen. Senn bleef een koel bedaard aanschouwer van dit alles, maar van tijd tot tijd wierp hij eenen blik op den Generaal en alsdan lokte hij hem tevens uit zich door zich zelven van de fijnheid der cachemiren te overtuigen. »Bezie en betast dezelve toch eens Generaal, zeide hij, dat MAHOMET u bestiere en uw gevoel zal de zachtte wol ontwaren, die immer op het licht van een ootje tot rijkheid gekomen is.»

Tot driemaal toe herhaalde Senn deze uitnodiging en bij iedere herhaling met sterker teekenen van ongeduld. »Gij ziet Derviche,» antwoordde de Generaal, de rogerhand naar hem uitstreckende, »dat ik mij bezield heb, en het

bloed, hetwelk ik aan den vinger en handeschoen heb, zou de kleuren der stoffen bederven; maar, voegde hij uit vrees van den Derviche te beleedigen, er bij, zal mij de hand gaan afwassen, en dan kom ik ten om uwe geschenken met de vrouwen te bewonderen.»

Het bloed der leeuwen smet niet, sprak Senn, ik verhoef niet veler; het strekt ten sieraad aan de oorlog van en aan de zegetekenen der liefde.»

Ik geloof dit geschenk, spram de Generaal al lagchen maar ik ben geen leeuw, en ik ben niet verliefd; zou het mij verwijten, eenige vlek te brengen aan stoff die door de schoonheid zoo hoog in waarde worden gehouden.

De Generaal Krausz, die zich nu verwijderde, hield inderdaad des morgens ligtelijk aan de hand bezet. Het nieuwe grootkruis van de orde van St. Anna, hetwelk hij overeenkomstig het gebruik om den hals droeg, ziedat de beweging van zijn paard verward hebbende in zijn kommandeurs-kruis van den Witton-Arend van Polen zoo had hij zich, toen hij dit afrijdende wilde ontwarren met een der punten in den vinger gestoken, en dit wond van hies weinig betekenis ook, was blijven doorbloeden tot dat hij nu ging om het af te waschen.

(Het Verloot, 1842.)

ZEETIJNDINGEN.

VLISSINGEN, den 10 Februarij. Sedert den 8 dezer zijn alhier reeds gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:
Expedit. J. A. Eieren, Messina, fruit, de Rubens, W. A. de Rijk, Samarang, koffij en suiker; Schatten, S. J. Trepp, Rio Janeiro, koffij; Kotia, J. Spencer, Londen stukgoederen; la Camille, P. Caban, Havre de Grace, mahonijhout.
Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reeds naar Eindhoven:
Verges, B. G. Groen, ballast, Newcastle; Henri Leede, V. Morrij, ballast, Mollije, Wilberforce, J. Straach, stukgoederen en passagiers, Londen; Prinses Victoris, T. Jackson, stukgoederen en passagiers, Londen.

ADVERTENTIEEN.

Finale en Onvoorwaardelijke VERKOOP.

PUBLIEKE VERKOOPING in Lloyds Room, No. 80 Bishopgate Street-Within, City te LONDON, op Vrijdag, den 25. Februarij 1842, des namiddags ten half drie uren precies.

Het HOK van het Nederlandsch (te Schanderloo, Provincie Zuid-Holland gebouwde) FREGATSCHIP ELIZA, te huis behorende te Rotterdam, groot 550 Registre Tonnen, zoo als hetzelve thans is liggende.

En dadelijk daarna van dezelfde geheel KOSTBARE INVENTARIS, bij Kavelingen, bestaende in: ANKERS, ANKERTOUWEN en Dite KETTINGEN, ZEILEN, WATERVATEN, enz., thans liggende in het Commercial Dock Rotherhithe.

Inventarissen, en andere informatie te bekomen bij de Agenten van Lloyds de Heeren A. HORSTMAN, te Amsterdam, en JOHN HUDIG-EN SON, te Rotterdam.

VERLOTING

VAN

Vrouwelijke Handwerken, ten behoeve der Armen-Instellingen.

Den belanghebbenden wordt kennis gegeven, dat de te Verloten Voorwerpen voor een ieder ter bezigtiging zullen gesteld worden in het Lokaal van den Prinsentuin, op DINGSdag en WOENSdag den 15 en 16 Februarij staande, van des voormiddags ten 10, tot des namiddags ten 4 ure; dat alsdan nog gelegenheid zal gegeven worden om Loten te kunnen nemen, en de Verloting in den avond van den 16n, in hetzelfde Lokaal, ten 7 ure zal plaats hebben.

NB. Wordt beleefdelijk verzocht, dat diegene die welwillend deze Verloting eenen prijs hebben toegezegd en nog niet toegezonden, dezelve voor dien tijd willen inzenden.

STOOMJAGTEN,

varende tusschen

Middelburg en Rotterdam.

Februarij 1842.

Van Middelburg.			Van Rotterdam.		
	ur.	m.		ur.	m.
Zondag 13.	vm.	6.	Zondag 13.	vm.	6.
Dingsdag 15.	—	6.	Dingsdag 15.	—	6.
Vrijdag 18.	—	6.	Vrijdag 18.	—	6.
Zondag 20.	—	6.	Zondag 20.	—	6.
Dingsdag 22.	—	7.30.	Dingsdag 22.	—	7.30.
Vrijdag 25.	—	5.	Vrijdag 25.	—	5.
Zondag 27.	—	5.30.	Zondag 27.	—	5.30.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.